

LBRIS

We know
books

VASILE
BAGHIU

•
*Maniera
sau*

Cât de departe am mers

POEME ALESE DE

MIHAI
IOVĂNEL

Fotografii de VASILE BAGHIU

CARTIER

Cuprins

Despre autor	7
Despre autorul ediției	9
Prefață	11
Gustul înstrăinării (1994)	19
Barul de noapte	20
Străinul	26
Fantoma sanatoriului	32
Gustul înstrăinării	41
Farmacistele sanatoriului	49
Rătăcirile doamnei Bovary (1996)	51
După cină ne-am instalat pe punte	52
Prin 1910 am stat la Chicago	53
Toamnă pentru plimbări singuratice	54
Undeva aproape de Canal Grande	55
Ar fi vrut să vadă revelionul	56
Ai vrea să faci lungi plimbări	57
Era o vreme acerbă	58
Pe Lipscani altădată te căutam	59
Peștii înotau în sus pe firul cascadei	60

Eu zic să ne înstrăinăm	61
Toate aceste obiecte	62
Moartea poate să fie această lină coborâre	63
Sanatoriul îngropat în zăpadă	64
Tu n-ai uitat dispensarul ascuns	65
La capătul iernii, într-un oraș sclipitor	66
Moartea răzbate și aici	67
Febra (1996)	69
Febra	70
Amorul adiabatic	74
Mecanica timpului	78
Magia elementară	82
Maniera (1998)	87
Îndrăgostit de o perfuzie	88
Maniera Baghiu e o boală, firește	93
O scrisoare a lui Himerus Alter	98
Buchetul de streptomycină	102
Pe linia moartă	106
O păpușă de lemn este moartea	110
Telefonul roșu de la morgă	115
Himerus Alter în Rheinland (2003)	121
Simt cum se întinde o umbră	122
Pentru a fi dispus la orice	124
Ca un bagaj al timpului	126

Sufletul meu e un spectacol de repetiții	128
O tristețe convertită	129
Un bagaj călător	130
Spre înțelesul deplin	131
Cât de departe am mers (2008)	133
Unul și același lucru	134
Se spune ca asta ar putea fi dragoste	136
Înapoi în timp pe Buchanan Street	138
Flux de timp	140
În mulțime	142
Numere	143
Notă biografică formală	145
Depresie (2012)	147
Ecuția secretă	148
Film suprarealist	149
Depresie	150
Urgență	152
Pregătirea expoziției	154
Autobuzul gol	155
Metode simple de încetinire a timpului (2019)	157
Totul de la zero	158
Marca secretă	160
Umbră lui Monet la Étretat	162
Numitorul comun al morții	164

Zăpadă la Roma	166	De data asta am avut noroc	205
Pustiul orașelor turistice dimineața	167	Al cincilea anotimp	207
Traversarea Siciliei	168	Avantajul de a nu câștiga nimic (2023)	209
Niște oameni din Est	169	Sunt așa cum sunt	210
Timp reconfigurat	171	Îmi este relativ ușor	211
Fragmente din planul general	172	Înainte de a se ridica întunericul	213
Visuri pe care mi le pot permite (2020)	175	Este nevoie de un răs de copil	214
Împrieteniți cu lumea	176	La urma urmei	215
Un balon de săpun	178	Cei slabi și răpuși de boală	216
Frig la Berlin	180	Sentimentul că sunt altcineva	218
Orașul cu două râuri	182	Uneori mi se pare că nu știu	219
Trecerea valurilor în 2020	183	Despre unele dificultăți	221
Zâmbet cu tristețe	185	Viața unui om încape într-o frază	223
Fază	187	Poeme recente, neincluse în volume (2025)	225
Am mers mai departe	188	Din cetatea eternă nu pleci niciodată	226
Respirație asistată (2021)	191	La Veneția încă se mai putea rezista	228
Arta de a respira	192	Pentru că vorbeau în limbi străine la radio	230
O nouă recoltă	194	Un <i>performance</i> mult apreciat	231
Când totul se va încheia	195	Nu cred că s-a văzut că eram străini	232
Pământ pustiit	196		
Lecția	198		
Nici morții, nici viii	199		
Valea vacanțelor netrăite	200		
Ecuatie cu multe necunoscute	201		
Când nu mai ai lacrimi	202		
Doar la sfârșitul sfârșitului	204		

Atunci, în vremea îndepărtată,
 Când am consumat alcool cu speranța că voi muri,
 Când am vizitat în pădure un loc în care stăteam fugăr
 Într-o perioadă juvenilă a vieții.
 Nimeni nu s-ar clinti, să-i momesteți cu orice, nimeni.
 Dacă ar țipa acum cineva...
 Am trecut prin acele locuri, am plâns,
 Am traversat peisajele străni,
 Orașele mari mi-au redat, abia perceptibil,
 Un fel de maturitate glacială pe care-o pierdusem.
 Lumina trece ca moartea,
 E un moment greu, chiar atunci,
 Pe urmă gata, nu mai știi, dar e important să-l depășești.
 „Doamne, Dumnezeu! zicea
 (într-un timp devenise așa, mistică),
 Și când te gândești că așteptăm mereu momentul acela
 Pe care nu-l vom mai putea povesti...”
 Pe urmă a zis să mai luăm un rând,
 deși ea se cherchelise bine.
 Noaptea, nenumărate și uitate acum,
 M-au apropiat de oameni,
 M-au făcut să consimt să beau cu ei,
 Dar răul pe care-l simțeam dimineața
 Mă înverșuna împotriva lor.
 Poate, fiind mai cinic, suport amintiri
 Care ar provoca plânsul oricui.
 Sunt uși care-mi vor fi interzise mereu.
 Măcar de-aș fi ales un drum neted,
 să visez în voie la ale mele,

Să nu fiu silit acum să zâmbesc de circumstanță.
 Văzusem eu ceva acolo, departe,
 O lumină care se tot aprindea și se stingea,
 Un fel de nori curgători, un fel de păsări cu aceleași mutre,
 Numai că traversând din când în când.
 Și există și obligația asta nesuferită
 De a reveni mereu de unde plecasem.
 N-am plâns, trăiam într-o continuă indiferență,
 Primeam vizite și aveam răbdare
 Să ascult toate stupiditățile, amabil mereu,
 Dispus, cum ar zice ea, ea,
 Care-a-nceput să cânte de-acuma.
 Dar chiar ai putea să revii,
 Să începi o viață nouă undeva prin America,
 Sau poate în Australia cea ticsită de canguri, iată,
 A fost de ajuns o rază mai caldă, acum în mijlocul iernii,
 Și muștele rămase între geamuri s-au dezmoțit.
 Revenim până la urmă
 Și spunem așa niște chestii care produc stupeoare
 printre clienți,
 Dar merită, fie și numai pentru
 Povestea miraculoasă c-am fost aici
 Și am făcut să zângănească tacâmurile ușor,
 Pentru puterea care ne-a învrednicit să privim în oglinzi
 Și pentru felul în care ea se-ndepărta
 Smulgându-mi un zâmbet resemnat,
 În mijlocul harababurii, al violenței
 Care produce răvășeală,

→

Mereu în colțuri liniștite,
Unde visezi să te retragi cu familia la bătrânețe,
Când memoria va fi depozitat imagini aurite, aiurite.
Moartea așteaptă oricât,
Dar sunt lucruri de care te despați greu,
Cu lacrimi, cu plânset, cu jale, cu istericale,
Te-nfunzi într-un sanatoriu tbc
Cu tot cu mărețul destin pe care-l vedeai în fântână.
Obiecte văd, un medalion, o pipă arsă, hârtii nesuferite,
Manuscripte, cripte de morminte,
Amintindu-mi cum zicea ea
Când era mai înfuriată pe traiul amărât din țărișoara asta,
Că politicienii ar trebui să treacă în fiecare zi pe la morgă,
Să vadă pe viu cât de scurtă e viața
Și cum se duc dracului toate.
Știu și senzația de gol în stomac, urcând până la gât
Și sugrumându-mă, am știut că voi ajunge aici.
Am trăit o tinerețe
Ca-n filmele complicate ale francezilor.
Dacă aș putea să plâng sincer
Poate suferința aceea mi-ar deschide ochii și mie.
Mă gândesc la mama, la copilăria răvășită
Prin fotografii din sertare.
Zilele acelea s-au dus în ceruri după *Ramses al II-lea*,
Și după contesa *Walewska*, și după *Cortes*.
Cred că e foarte plăcut să fii mort de demult,
Dar, sătul de cântece curajoase, ascult cum trece marfarul,
Cum trece sângele meu prin timpane, când am tensiune.

Oare nu erai tu aceea care venea
și-mi lăsa mici atenții prin noptiere?
N-am știut să fiu la înălțime,
Și această dimineață mă prinde cu capul pe masă,
Capul, un cap clătînându-se la marginea brancardei...
Dar ce spun? Eu stau mâhnit și-ncerc să uit că am răbdat
Câte o boală săcâitoare.
La urma urmei aș putea să o iau razna
Peste munții și peste câmpiile patriei.
Nu mai revin, e loc destul, crește iarba,
Ce mai încoace și-ncolo, e primăvară de-a binelea,
Și e firesc să-mi zburde inima
Și să mă lase în urmă,
Abia respirând, gâfâind.

